

1) Varetægtsfanger må ikke uden eget samtykke sættes sammen med fanger, der udstår straf, afsoner bøder eller deslige, og heller ikke sammen med andre varetægtsfanger, medmindre deres alder, legems- eller sindstilstand gør afsondring utilrådelig, eller pladmangel umuliggør afsondring. Varetægtsfanger under 18 år må ikke sættes sammen med fanger over denne alder. Undtagelse fra den sidstnævnte bestemmelse kan dog gøres, for så vidt angår undervisning og arbejde under direkte tilsyn.

2) Politimesteren er beføjet til med de indskrænkninger, som fængselsordenen kræver, og under det opsyn, som måtte findes fornødent, at give andre end de ved fængslet ansatte adgang til fangen, såfremt denne måtte ønske det, jfr. dog med hensyn til forsvarere § 738. Tilladelse til at modtage besøg af læge eller præst efter eget valg, af slægtninge eller af personer, som står i forretningsforhold til fangen, eller med hvem han ønsker at rådføre sig, bør kun nægtes, når særlige omstændigheder giver grund til at frygte, at deraf vil opstå skade for undersøgelsen. Såfremt politimesteren måtte skønne, at tilladelsen bør nægtes, skal anmodningen om tilladelsen snarest muligt forelægges rettens formand til afgørelse.

3) Breve, fangen afsender eller modtager, jfr. dog med hensyn til forsvarere § 738, tilstilles politiet, der, såfremt brevene ikke kan befrygtes at være til skade for undersøgelsen og ikke er af usømmeligt indhold, foranlediger deres afsendelse eller udlevering; såfremt retten i det enkelte tilfælde måtte ytre ønske derom, skal de dog forinden tilsendes retten til gennemsyn. Måtte politiet finde, at et brev ikke uden skade for undersøgelsen kan komme adressaten i hænde, eller at det er af usømmeligt indhold, forelægges spørgsmålet om dets afsendelse eller udlevering snarest

muligt rettens formand til afgørelse. Den af rettens formand truffene beslutning meddeles politiet. Afsendes eller udleveres brevet ikke, bør der uden ophold gives henholdsvis den fængslede eller afsenderen underretning derom. Afsendelse af lukkede skrivelser til ret eller øvrighed kan ikke nægtes fangen, og fængslets forstander har at sørge for, at sådanne skrivelser fremsendes uden uforholdt ophold.

4) Varetægtsfanger har ret til at sysselsætte sig, dog med de begrænsninger, som følger af fængslingens øjemed og fængselsordenen. Om fangen ønsker det, skal han så vidt muligt søges beskæftiget ved arbejde i fængslet mod passende godtgørelse. Fangen har adgang til udlån af fængslets bogsamling samt til uden for denne at forskaffe sig bøger af videnskabelig, teknisk eller lignende art, men anden læsning kun med fængselsforstanderens tilladelse. Disse rettigheder kan kun betages en fange, når han har forskyldt det som disciplinær straf.

5) Det skal i almindelighed pålægges varetægtsfanger under 18 år, der ikke selv skaffer sig passende beskæftigelse, at holde sig beskæftiget ved anvist arbejde. Såfremt der gennemføres undervisning i fængslet, skal det i almindelighed pålægges varetægtsfanger under 21 år at deltage i undervisningen.

6) Det kan, uden for tilfælde af disciplinær straf, ikke formenes en varetægtsfange ved egne eller andres midler at forskaffe sig anden og bedre kost end den almindelige fængselskost, for så vidt sådant kan ske, uden at fængselsordenen derved forstyrres. Med samme begrænsning er fangen berettiget til at benytte andre klæder end den almindelige fangedragt.

7) Hverken fængslets personale eller andre personer må benyttes til at udforske fangen.